

Prasība, kas celta 2014. gada 27. martā – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika**(Lieta C-145/14)**

(2014/C 159/25)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – S. Petrova, E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka pēc 2009. gada 16. jūlija valstī esošos poligonus turpina izmantot tikai tad, ja tie atbilst visiem Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem ⁽¹⁾ nosacījumiem, Bulgārijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas ir paredzēti direktīvas 14. pantā;
- piespriest Bulgārijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbildēs uz argumentēto atzinumu (pēdējās atbildes ir datētas ar 2013. gada 16. jūliju un 2014. gada 10. februāri) Bulgārijas valsts iestādes piekrita, ka Bulgārijas Republikā vēl joprojām ekspluatācijā ir vairāk nekā 100 poligoni, kas nav pielāgoti Direktīvas 1999/31/EK 14. panta prasībām.

Tādējādi Komisija uzskata par nepieciešamu vērsties Eiropas Savienības Tiesā, lai tā atzītu, ka Bulgārijas Republika ir pārkāpusi šo tiesību normu.

⁽¹⁾ OV L 182, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 31. martā – Eiropas Komisija/Latvijas Republika**(Lieta C-151/14)**

(2014/C 159/26)

Tiesvedības valoda – latviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – I. Rubene un H. Stovlbaek)

Atbildētāja: Latvijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- secināt, ka notāra darbības, kā tās ir noteiktas pašreizējā Latvijas tiesību sistēmā, nevar tikt uzskatītas par dalību valsts varas īstenošanā Līguma par Eiropas Savienības darbību 51. panta pirmajā daļā paredzētā izņēmuma izpratnē un līdz ar to atzīt, ka Latvijas Republikas likumdošanā iecelšanai notāra amatā prasītais pilsonības nosacījums rada Līguma 49. pantā aizliegtu diskrimināciju pilsonības dēļ;
- atzīt, ka, pakārtojot zvērināta notāra iecelšanu amatā pilsonības nosacījumam, Latvijas Republika nav izpildījusi Līguma 49. pantā noteiktos pienākumus;
- piespriest Latvijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka pilsonība kā nosacījums zvērināta notāra profesijas piekļuvei ir diskriminējošs un rada nesamērīgu ierobežojumu brīvībai veikt uzņēmējdarbību. Tādējādi Latvijas Republika nav izpildījusi savus Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantā noteiktos pienākumus.

Latvijas Republikas likumdošanā notāriem paredzētās darbības pēc savas būtības nav saistītas ar valsts varas īstenošanu un tādējādi pilsonības prasība notāra profesijas piekļuvei nevar tikt attaisnota ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 51. pantā paredzēto izņēmumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-384/09 SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH/Eiropas Komisija 2014. gada 2. aprīlī iesniedza SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH

(Lieta C-154/14 P)

(2014/C 159/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG, SKW Stahl-Metallurgie GmbH (pārstāvji – Dr. A. Birnstiel un Dr. S. Janka, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

1. atcelt pilnībā pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi, un pilnībā apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;
2. pakārtoti, daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;
3. vēl pakārtotāki, *ex aequo et bono* samazināt Komisijas 2009. gada 22. jūlija lēmuma 2. panta f) un g) punktā apelācijas sūdzības iesniedzējam uzliktos naudas sodus;
4. vēl pakārtotāki, atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
5. attiecībā uz 1.–4. prasījumu piespriest atbildētājai apelācijas tiesvedībā atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas būtībā izvirza četrus apelācijas sūdzības pamatus:

1. Vispārējās tiesas spriedumā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā un tas ir jāatceļ, jo tajā nav ņemts vērā, ka atbildētāja naudas soda piemērošanas procedūrā ir pārkāpusi būtiskas apelācijas sūdzības iesniedzēju procesuālās tiesības, kā, piemēram, tiesības tikt uzklautam tiesā. Paturot spēkā atbildētājas apelācijas tiesvedībā vērtējumu, Vispārējā tiesa tāpat ir pārkāpusi arī samērīguma principu un iepriekšējas pierādījumu vērtēšanas aizliegumu.
2. Vēl Vispārējā tiesa ir ignorējusi, ka atbildētāja savā lēmumā un ar vairākām solidāri atbildīgo grupām uzliktajiem naudas sodiem nepareizi piemēro LESD 101. pantu un nav izpildījusi LESD 296. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, un tādējādi arī Vispārējā tiesa savā spriedumā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izmantojot ekonomiskās vienības konceptu, un attiecībā uz likumā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu apmēru.
3. Vispārējā tiesa, paturot spēkā atbildētājas lēmumu, savā spriedumā ir pārkāpusi sodu skaidrības principu un sodu individuālas noteikšanas principu.